

то по целия Балкански полуостров (без Албания, Косово и Турция). В някои случаи, напр. при *Рударите* в България, са запазени (поне до известна степен) и вътрешни подразделения, възникнали на базата на професионални характеристики като *Лингулари* ('лъжичари') и *Урсари* ('мечкари'), или на регионалното разпределение (напр. *Монтени*, *Интрени*, *Камчиени*, *Добруджени*, *Трациени* и т.н.). При тези общности обикновено се проявява феномена на преферираната етническа идентичност (т.е. предпочитат да се идентифицират като 'власи' или като 'румънци'), в последните години по места (Хърватска, Сърбия) понякога и като *Рома*, а в България могат да се открият наченки на търсене на различна, не-циганска идентичност, свързани с опити за конструиране на собствена квази-история.

Процесите на търсене и опити за конструиране на нова, не-циганска идентичност се наблюдават и при други общности на Балканите, напр. при турско-езичната общност на т.нар. *Миллет* (в смисъл на 'народ', т.е. като етнически неутрална категория) в България или при албано-езичните *Ашкали* в Косово. Най-далеч са стигнали процесите в тази насока при т.нар. 'Балкански Египтяни' в Македония, Албания, Косово и Сърбия, които, макар и смятани векове наред от околното им население за 'цигани' ('гюпти/гюпци' в Македония, 'йевг' в Албания и т.н.), вече не само активно конструират собствена цялостна и разгърната национално-история, но и получиха официално признание от международните сили като отделна общност в Косово (като съвкупността *RAE - Роми, Ашкали, Египтяни*).

В Румъния мозайката на циганските групи е разнообразна. До голяма степен тази мозайка се определя от разпределението на циганите в различни категории по време на периода на робството в Дунавските княжества (Влашко и Молдова). В течение на времето потомците на категорията *Ватраши*, които са живеели уседнало в домовете или именията на собствениците, са загубили груповите си характеристики и понастоящем са една голяма метагру-